

**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**
Parish Priest: Marius Dumitrescu - 917 592 2571

Dragi enoriași,
Slujba ÎNVIERII DOMNULUI o puteti vedea doar prin dispozitivele dvs. electronice făcând click pe pagina Bisericii Sfântul Nicolae de Facebook (**St Nicholas Romanian Church, NY**) și pe **youtube**.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTAMÂNA LUMINATA

Duminică 19 aprilie: **SFINTELE PASTI**

SLUJBA ÎNVIERII DOMNULUI 12.00 AM

Sfânta Liturhie 1.00 AM

Luni 20 aprilie: **SFINTELE PASTI**

Utrenie și Sfânta Liturhie 7:30 AM

Marti 21 aprilie: **SFINTELE PASTI**

Utrenie și Sfânta Liturhie 7:30 AM

Joi 23 aprilie:

SFANTUL GHEORGHE - HRAMUL BISERICII

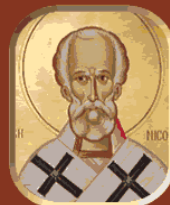
Utrenie și Sfânta Liturhie 7:00 AM

Vineri 24 aprilie: **IZVORUL TAMADUIRII**

Utrenie și Sfânta Liturhie 7:00 AM

Duminică 26 aprilie: **DUMINICA SF. APOSTOL TOMA**

Utrenie și Sfânta Liturhie 7:00 AM

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

HRISTOS A INVIAT !

În această zi de bucurie, care se continuă tot cu zile de bucurie, în această zi de pace, care se continuă cu alte zile care sunt dătătoare de pace, în această zi în care stăm cu sărbătorire în fața Mântuitorului Înviat, să ne gândim la Domnul Hristos. Cu viața noastră, cu cele agonisite de sufletul nostru, să căutăm să fim oameni buni care pot da încredere celorlalți oameni. A fi cu Domnul Hristos înseamnă a fi sub binecuvântare, a fi sub iertarea păcatelor, a fi în marginile păcii, în marginile bucuriei și ale netemeții.

Dumnezeu să ne ajute!

EVANGHELIA DIN DUMINICA PASTILOR

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fiii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos. *(Ioan 1, 1 - 17)*

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2020

Să ținem mărturisirea nădejii cu neclintire, pentru că credincios este Cel ce a făgăduit și să luăm seama unul altuia, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. (Evrei 10, 23-24).

Prea Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Hristos a înviat!

Vestirea Învierii Domnului în acest an este cu totul diferită de a altor ani, căci ne aflăm și noi, ca și femeile mironosițe și Apostolii, sub povara îndoielii și a incertitudinii datorită noii epidemii care s-a răspândit în multe părți ale lumii. Ajunse la mormântul Mântuitorului duminică dis-de-diminează, femeile mironosițe sunt întâmpinate de înger cu vestirea *"Știu că pe Iisus cel răstignit îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut"* (Matei 28, 5-6). Iar Apostolii Petru și Ioan au alergat la mormânt ca să descopere aceeași realitate, a mormântului gol, izvor de mulțime de întrebări. La fel ca ei, mulți ne întrebăm acum ce s-a întâmplat cu lumea, cu creștinii, unde este sensul vieții noastre în această lume stăpânită de panică și speriată de perspectiva îmbolnăvirii sau chiar a morții.

Trebuie să adăugăm imediat că mulțimea nedumeririlor femeilor mironosițe și a Apostolilor a fost risipită prin vestirea Învierii Domnului, fapt dovedit apoi prin arătările Domnului cel Înviat. Ceea ce ne duce la tema vestirii *mărturisirii nădejii cu neclintire, pentru că credincios este Cel ce a făgăduit.*

Sfantul Apostol Petru vorbește despre această nădejde în Învierea lui Hristos, izvor al vieții creștine și scop al vieții noastre pământești: *„Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moștenire nestrăcătorească și neîntinată și nevestejită, păstrată în ceruri pentru voi, cei ce sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre mântuire, gata să se dea pe față în vremea de apoi"* (1 Petru 1, 3-5). Învierea lui Hristos *ne-a născut din nou, spre nădejde vie*, spune Sf. Petru, încredințându-ne, ca și pe Apostoli și mironosițe, că de la mormântul gol drumul umanității s-a schimbat *spre moștenire*

nesticăcioasă și neîntinată și neveștejită. Descoperirea de atunci, de la mormânt, se repetă cu fiecare dintre noi, cei care primim taina Botezului și ne împărtășim apoi de revărsarea harului prin tainele Bisericii. Prin scufundarea în apa botezului, fiecare moare și învie cu Hristos. Moare pentru viața cea veche, cea a păcatului, deci a separării de Dumnezeu, și învie la viața cea nouă, cea trăită cu Dumnezeu. Primind acest dar la botez suntem *păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre mântuire*, tot după cuvintele Sf. Petru. Iar în taine primim dragostea lui Dumnezeu care ni se împărtășește ca rod al jertfei lui Hristos pe Cruce și al Învierii. Căci, în numele întregii omeniri, Hristos s-a jertfit pentru a recâștiga dragostea lui Dumnezeu. Trupul jertfit a fost înviat prin puterea lui Dumnezeu. Iar această putere și dragoste dumnezeiască se revărsă asupra noastră în fiecare sfântă taină a Bisericii împărtășindu-ne puterea cea mântuitoarea a lui Hristos cel Înviat.

După ce vorbește despre *nădejdea vie* izvorâtă din *credința în puterea lui Dumnezeu*, Sf. Petru se adresează nouă, celor ce suntem încercați în aceste zile: *”Întru aceasta vă bucurați, măcar că acum ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite pentru puțină vreme, pentru ca credința voastră încercată, mult mai de preț decât aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc, să fie găsită spre laudă și spre slavă și spre cinste, la arătarea lui Iisus Hristos”* (1 Petru 1, 6-7). Precum aurul se încearcă în foc, credința noastră este încercată prin *feluri de ispite pentru puțină vreme*. Precum aurul în foc este curățat de orice impuritate și devine mai prețios, credința noastră încercată este eliberată de orice umbră de îndoială și devine statornică. Strălucirea aurului este trecătoare, dar credința noastră devenită statornică prin încercări este *spre cinste* în veșnicie. **Cuvintele Sf. Petru adresate din Roma, în jurul anului 50, creștinilor care treceau prin persecuții și încercări se referă la statornicia în credință care va fi dată pe față și găsită spre laudă la a doua venire a Mântuitorului. Această afirmație a Apostolului Petru este valabilă pentru fiecare creștin care a primit botezul și crede în Înviere. Această afirmație a Sf. Petru este izvor de lămurire acum pentru noi toți care ne întrebăm cine suntem și încotro mergem.**

Prea Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Îndoiala noastră din aceste zile poate fi vindecată prin *credința în puterea lui Dumnezeu* și ne poate duce la *mărturisirea nădejzii cu neclintire* căci Hristos a înviat! Sf. Petru împreună cu ceilalți Apostoli s-au temut și s-au ascuns, dar Hristos cel Înviat a pătruns prin ușile încuiate, le-a vestit pacea și i-a trimis la propovăduirea Învierii Sale. Sf. Pavel îl căuta pe Hristos cel mort și ascuns de Apostoli. L-a întâlnit pe drumul Damascului pe Hristos cel viu, cel Înviat. **Vestindu-ne Învierea Domnului, mărturisim și noi că L-am întâlnit pe Cel ce a biruit moartea, pe Cel care a pătruns și în camera sufletului nostru și ne-a dăruit pacea Sa. Vestindu-ne Învierea primim fiecare putere de mărturisire către semenii, căci dacă Hristos a înviat și noi vom învia (cf. 1 Corinteni 15).** Orice îndoială și orice clătinare în credință sunt biruite de vestirea Învierii Domnului și a învierii noastre. În aceste zile nu ne vestim doar credința că vom învia la a doua Venire a Domnului, ci mărturisim că trăim deja într-o lume înnoită prin Înviere în care credința și nădejdea ne sunt încercate spre a fi *spre slavă și spre cinste, la arătarea lui Iisus Hristos*. Numai această vestire mai poate aduce speranță în lumea de astăzi tulburată de frică și îndoială.

Vă urez tuturor, preoți și credincioși ai Arhiepiscopiei noastre, să petreceți sfintele sărbători ale Învierii Domnului *cu nădejde vie* căci Hristos Domnul a biruit moartea și ne-a dăruit nouă Învierea. **Cel ce a lăsat mormântul gol și a trecut prin ușile încuiate vine acum în fiecare casă și familie neputând fi oprit de izolarea în care ne aflăm. Cel ce a biruit moartea biruie acum orice opreliște și se pogoară să aducă pace în sufletele tuturor.** Vă doresc *să vă bucurați și să nu vă temeți* căci El a Înviat! Vă îndemn să aduceți, prin cuvânt și faptă, *lumină și nădejde* celor apropiați și celor încercați în aceste zile. Vă îmbrățișez în Hristos Domnul Cel Înviat și vă doresc sănătate și nădejde!

Adevărat a înviat!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,
† Mitropolit NICOLAE
Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2020

Cuvant de Sfintele Pasti - Sfantul Ioan Maximovici

Hristos a înviat! Unde ti-e, moarte, boldul? Unde ti-e, iadule, biruinta? Veniti, oameni, sa-i cântam si sa ne închinam lui Hristos, sa slavim învierea Lui din morti! Astazi este mântuirea lumii: nimicitu-s-a si s-a biruit vrajmasul cel temut si neînfrânt pâna acum al neamului omenesc si al întregii lumi - moartea. Omul a fost zidit nemuritor, dar pacatul l-a lovit cu moarte. Multi oameni traiau la începutul lumii cu sutele de ani, dar si lor le venea sfârșitul. Erau barbati puternici, care-si învingeau toti dusmanii, care supuneau tari si popoare, dar nici unul dintre ei nu a reusit sa biruie moartea.

Altii, prin înțelepciunea lor, se ridicau deasupra tuturor, se îmbogățeau de cunostinte, descopereau tainele naturii, dar nimeni dintre ei nu a reusit sa omoare moartea. Chiar si dreptii, cu întristare, se coborau cu sufletele în iad, simtind ca totul în viata e desertaciune si chin sufletesc, care se prelungeste pâna la moarte. Dar astazi moartea a fost biruita. Caci Hristos a înviat. S-a ridicat Hristos, primul dintre cei înviiati. Nu pentru Sine a gustat moarte si a înviat Hristos, Fiul Dumnezeului vesnic viu ci, ca sa biruie moartea în El Insusi, iar noua, oamenilor, sa ne deschida portile vietii vesnice, El a primit moartea si îngroparea si, înviind din morti, a devenit biruitorul mortii.

Singur înviindu-Se pe Sine cu puterea Sa dumnezeiasca, El le daruieste tuturor celor ce merg catre El si în urma Lui viata vesnica si nemurirea. El îi hraneste pe credinciosii Sai cu

Trupul si Sângele Sau cel înviat, turnând în ei suvoiul vietii. El ne conduce spre viata plina de bucurie, spre raiul cel nou, plin de dumnezeiasca Lui slava. Asemeni lui Hristos, Care doar pentru scurta vreme a gustat moartea, mor si astazi oamenii, ca sa învie din morti si sa fie împreuna cu El în împaratia Lui. Astazi e ziua învierii. Cu bucurie sa o praznuim, oameni buni! Se veselesc si cei trecuti în lumea cealalta, parintii si fratii nostri, vazând lumina Invierii si pregustându-si propria înviere, când se vor satura si mai mult de slava dumnezeiasca. Bucurati-va, toti cei bolnavi, cei întristati si suferinzi. Va veni si pentru voi vremea unei vietii pline de bucurie. Praznuiti, veseliti-va toti oamenii, batrâni si tineri, bogati si saraci, puternici si neputinciosi, cei ce munciti si cei ce nu va gasiti de lucru, locuitori în orase, în sate si în pustii, calatori si întemnitati!

Toti sa ne bucuram acum! Sarbatorim omorârea mortii, a iadului nimicire, începutul unei vietii noi. Hristos a înviat din morti, cu moartea pre moarte calcând si celor din mormânturi viata daruindu-le. Hristos a înviat!

INVIEREA DOMNULUI - IPS Hierotheos Vlachos

"Nu credem in revolutii sociale. Invierea e adevarata revolutie! Nici o alta sarbatoare nu tinteste atat de sus si nu potoleste setea si foamea duhului omenesc"

"Invierea lui Hristos este cel mai mare eveniment din istorie. Este ceea ce diferentiaza crestianismul de orice alta religie. Celelalte religii au capi muritori, in vreme ce Capul Bisericii este Hristos, Care a inviat din morti. Invierea lui Hristos a insemnat innoirea firii omenesti, replamadierea neamului omenesc si trairia realitatii eshatologice. Nu putem vorbi despre Inviere in afara Rastignirii, deoarece Rastignirea si Invierea sunt cei doi poli ai vietii mantuitoare, asa cum se canta in Biserica: „a venit, prin

Cruce, bucurie la toata lumea. Totdeauna binecuvantand pe Domnul, laudam Invierea Lui", sau: „Crucii Tale ne inchinam, Hristoase, si sfanta Invierea Ta o slavim”. Deoarece Invierea lui Hristos are o mare insemnatate pentru viata credinciosului, in Biserica se vorbeste in permanenta despre ea. Nu credem in revolutii sociale, pentru ca cel mai mare bine de pe lume a venit prin Inviere, nu prin vreo razvratire a maselor. Daca intelegem ca Invierea este adevarata revolutie, atunci am aflat adevarul, deoarece prin Invierea lui Hristos omul si-a recapatat locul pe care il avea candva, urcand chiar si mai sus. Cuvantul epanastasi (revolutie) provine din verbul epanistimi, insemnand revenire la starea anterioara¹. Indreptarea si reasezarea omului pe locul avut mai inainte s-au facut prin Invierea lui Hristos.

Sfantul Apostol Pavel spune in mod clar: Iar daca Hristos nu a inviat, zadarnica este credinta voastra (I Cor. 15,17). Adevarul si puterea credintei se datoreaza marelui eveniment al Invierii lui Hristos. Fara acest adevar, crestinii sunt mai de plans decat toti oamenii (I Cor. 15,19).

Icoana Invierii prin excelenta este pogorarea lui Hristos la Iad. Biserica praznuieste invierea lui Hristos incepand din momentul pogorarii Sale la Iad, unde a slobozit sufletele dreptilor Vechiului Testament de sub stapanirea mortii si a diavolului. Aceasta este randuiala praznuirii Invierii in Biserica noastra. Asa cum observam din textele liturgice, praznuirea Invierii incepe din Vinerea Mare, o data cu slujba Utreniei Sambetei Mari, atunci cand are loc purtarea Epitafului. Omiliile Parintilor Bisericii din Vinerea Mare sunt, in realitate, cuvinte purtatoare de lumina biruintei Invierii. Acest lucru se vede si din hagiografia Invierii. Biserica a stabilit ca imaginea pogorarii lui Hristos la Iad sa fie considerata o adevarata icoana a Invierii Mantuitorului. Desigur, exista si icoane ale Invierii care descriu aratarea lui Hristos catre mironosite si catre ucenici, dar icoana Invierii prin excelenta este cea a triumfului asupra mortii, care s-a facut prin pogorarea lui Hristos la Iad, atunci cand sufletul Sau unit cu Dumnezeirea a purces in lumea intunericului, de

unde a eliberat sufletele dreptilor Vechiului Testament care il asteptau pe Izbavitor.

Infatisarea Invierii sub forma pogorarii lui Hristos la Iad are mai multe motivatii teologice importante. Prima motivatie este legata de faptul ca nimeni nu L-a vazut pe Hristos in ceasul in care a inviat, fiindca El a iesit din „mormantul inchis”. Venirea ingerului care a dat piatra la o parte de pe mormant si cutremurul s-au facut doar pentru ca mironositele sa se incredinteze de faptul ca Hristos a inviat. A doua motivatie se leaga de faptul ca Hristos a zdrobit stapanirea mortii si a diavolului in ceasul in care sufletul Sau unit cu Dumnezeirea S-a pogorat la Iad. Cu alte cuvinte, El a biruit moartea prin propria Sa moarte. Astfel, Traditia ortodoxa vadeste faptul ca, prin moartea lui Hristos, stapanirea mortii a fost zdrobita cu totul. De aceea, in Biserica se intoneaza: „Hristos a inviat din morti, cu moartea pre moarte calcand...” Biruinta lui Hristos asupra mortii a avut loc exact in momentul in care sufletul Sau unit cu Dumnezeirea a zdrobit moartea. A treia motivatie a unei astfel de reprezentari a Invierii provine din faptul ca prin pogorarea Sa la Iad Hristos i-a eliberat pe Adam si pe Eva de sub stapanirea mortii. Daca prin caderea lui Adam a cazut intregul neam omenesc, pentru ca Adam a fost parintele din care ne-am tras cu totii, o data cu invierea sa am gustat si noi din fructele invierii si ale mantuirii. Datorita legaturilor firesti care exista intre descendenti si ascendenti, ceea ce s-a petrecut cu protoparintele nostru s-a petrecut cu intreaga fire omeneasca.

Din aceste motive, cea mai reprezentativa icoana a Invierii este considerata pogorarea lui Hristos la Iad. Asadar, dupa cum vom vedea si in continuare, punctul central al Invierii este omorarea mortii si izbavirea de diavol. In Biserica se canta: „Praznuim omorarea mortii, sfaramarea iadului”. Izbavirea de Iad si desfiintarea mortii constituie intelesul adanc al sarbatorii Invierii.
